

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2023/823 AL COMISIEI

din 13 aprilie 2023

de stabilire a normelor detaliate de punere în aplicare a anumitor dispoziții din Directiva 2011/16/UE a Consiliului în ceea ce privește evaluarea și determinarea echivalenței informațiilor dintr-un acord între autoritățile competente ale unui stat membru și o jurisdicție din afara Uniunii

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE ⁽¹⁾, în special articolul 8ac alineatul (7) primul paragraf,

întrucât:

- (1) Directiva 2011/16/UE a fost modificată prin Directiva (UE) 2021/514 a Consiliului ⁽²⁾ pentru a îmbunătăți dispozițiile care se referă la toate formele de schimb de informații și de cooperare administrativă, prevăzând un schimb automat obligatoriu de informații raportate de operatorii de platforme.
- (2) Având în vedere natura și flexibilitatea platformelor digitale, obligația de raportare se extinde la operatorii de platforme, astfel cum sunt definiți în secțiunea IA punctul 4 litera (b) din anexa V la Directiva 2011/16/UE, care exercită o activitate comercială în Uniune, dar care nu au rezidență fiscală, nu sunt constituiți sau administrați într-un stat membru și nici nu au sediu permanent într-un stat membru („operatorii de platforme străini”). Acest lucru asigură condiții de concurență echitabile pentru toți operatorii de platforme digitale, indiferent de locul lor de stabilire, și previne concurența neloială în Uniune.
- (3) Directiva 2011/16/UE stabilește măsuri menite să reducă sarcina administrativă pentru operatorii de platforme străini și pentru autoritățile fiscale din statele membre în cazurile în care există mecanisme adecvate care asigură schimbul de informații echivalente între o jurisdicție din afara Uniunii și un stat membru.
- (4) Articolul 8ac alineatul (7) primul paragraf din Directiva 2011/16/UE prevede că, la solicitarea motivată a unui stat membru sau din proprie inițiativă, Comisia trebuie să stabilească dacă informațiile care trebuie să fie primite în mod automat de un stat membru sunt echivalente cu cele precizate în secțiunea III punctul B din anexa V la directiva respectivă. Articolul 8ac alineatul (7) prevede, de asemenea, că aceeași procedură se aplică în cazul în care este necesar să se stabilească faptul că informațiile nu mai sunt echivalente.
- (5) Prezentul regulament stabilește criteriile pentru evaluarea și determinarea măsurii în care legislația națională a unei jurisdicții din afara Uniunii și un acord între autoritățile competente ale unui stat membru și o jurisdicție din afara Uniunii asigură faptul că informațiile care trebuie să fie primite în mod automat de statul membru respectiv se referă la activitățile care intră sub incidența Directivei 2011/16/UE, precum și a măsurii în care informațiile în cauză sunt echivalente cu informațiile solicitate în temeiul normelor de raportare prevăzute în directiva respectivă.

⁽¹⁾ JO L 64, 11.3.2011, p. 1.

⁽²⁾ JO L 104, 25.3.2021, p. 1.

- (6) La nivel internațional, Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) a publicat, la 3 iulie 2020, norme-tip pentru raportarea de către operatorii de platforme în ceea ce privește vânzătorii din economia colaborativă și din economia muncii la cerere ⁽³⁾ (denumite în continuare „norme-tip”) și, la 22 iunie 2021, un modul opțional care extinde normele-tip la vânzarea de bunuri și la închirierea de mijloace de transport ⁽⁴⁾ (denumit în continuare „modulul opțional”). Normele-tip și modulul opțional nu reprezintă un standard minim și, în consecință, pot fi puse în aplicare în mod diferit de către jurisdicții. Așadar, Comisia este nevoită să evalueze, de la caz la caz, legislația națională a jurisdicției din afara Uniunii de transpunere a normelor-tip și a modulului opțional, pentru a stabili măsura în care activitățile care intră sub incidența normelor de raportare din legislația națională respectivă și informațiile solicitate în temeiul acestor norme sunt echivalente cu activitățile care intră sub incidența Directivei 2011/16/UE și cu informațiile solicitate în temeiul directivei respective. De asemenea, trebuie să fie în continuare posibil să se stabilească echivalența, acolo unde este necesar, între un instrument bilateral sau relația de schimb cu o jurisdicție individuală din afara Uniunii și legislația națională a jurisdicției respective.
- (7) În scopul evaluării și al determinării acestei echivalențe, ar trebui să se adopte o abordare care să asigure faptul că statele membre primesc informațiile necesare și care să prevină sarcina excesivă pentru operatorii de platforme care au raportat deja informațiile relevante într-o jurisdicție din afara Uniunii. Prin urmare, Comisia ar trebui să efectueze evaluarea în conformitate cu criteriile corespunzătoare, astfel cum sunt definite la articolul 8ac alineatul (7) și ținând seama în mod corespunzător de excluderile opționale oferite în temeiul normelor-tip și al modulului opțional.
- (8) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată cu privire la măsurile prevăzute în prezentul regulament, în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾.
- (9) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru cooperare administrativă în domeniul fiscal,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Criteria de evaluare și determinare a echivalenței

Comisia aplică criteriile prevăzute la articolele 2-7 din prezentul regulament atunci când determină dacă informațiile care trebuie să facă obiectul schimbului automat în temeiul unui acord între autoritățile competente ale unui stat membru și o jurisdicție din afara Uniunii sunt, în sensul secțiunii I punctul A subpunctul 7 din anexa V la Directiva 2011/16/UE, echivalente cu cele precizate în secțiunea III punctul B din anexa V la directiva respectivă.

Articolul 2

Operatorul de platformă care are obligația de raportare

(1) Comisia evaluează definițiile privind operatorul de platformă care are obligația de raportare prevăzute în legislația națională a unei jurisdicții din afara Uniunii și în temeiul unui acord între autoritățile competente ale unui stat membru și jurisdicția respectivă din afara Uniunii, pentru a determina echivalența lor cu definițiile prevăzute în secțiunea I punctul A subpunctele 1-4 din anexa V la Directiva 2011/16/UE.

⁽³⁾ OCDE (3 iulie 2020). Norme-tip pentru raportarea de către operatorii de platforme în ceea ce privește vânzătorii din economia colaborativă și din economia muncii la cerere

⁽⁴⁾ OCDE (22 iunie 2021). Norme-tip pentru platformele digitale: cadrul de schimb internațional și modulul opțional pentru vânzarea de bunuri

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

(2) În cazul în care o jurisdicție din afara Uniunii nu consideră drept operator de platformă care are obligația de raportare un operator de platformă care facilitează furnizarea de activități relevante pentru care, în anul calendaristic precedent, contraprestația agregată la nivelul platformei este mai mică de 1 milion EUR sau mai mică decât o sumă aproximativ echivalentă cu 1 milion EUR în moneda locală a jurisdicției respective, se aplică o determinare a echivalenței numai operatorilor de platforme care au obligația de raportare, astfel cum sunt definiți în legislația națională a jurisdicției relevante din afara Uniunii.

Articolul 3

Vânzători raportabili

Comisia evaluează definițiile privind vânzătorii raportabili prevăzute în legislația națională a unei jurisdicții din afara Uniunii și în temeiul unui acord între autoritățile competente ale unui stat membru și jurisdicția respectivă din afara Uniunii, pentru a determina echivalența lor cu definițiile prevăzute în secțiunea I punctul B subpunctele 1-4 și punctul C subpunctele 1 și 2 din anexa V la Directiva 2011/16/UE.

Articolul 4

Activitate relevantă

(1) Comisia evaluează definițiile privind activitatea relevantă prevăzute în legislația națională a unei jurisdicții din afara Uniunii și în temeiul unui acord între autoritățile competente ale unui stat membru și jurisdicția respectivă din afara Uniunii, pentru a determina echivalența lor cu definițiile prevăzute în secțiunea I punctul A subpunctele 8, 10 și 11 și punctul C subpunctul 9 din anexa V la Directiva 2011/16/UE.

(2) În cazul în care o jurisdicție din afara Uniunii nu include în legislația sa națională, ca activitate relevantă, una sau mai multe dintre activitățile relevante definite în secțiunea I punctul A subpunctul 8 din anexa V la Directiva 2011/16/UE, se aplică o determinare a echivalenței numai informațiilor referitoare la o activitate relevantă, astfel cum este definită în legislația națională a respectivei jurisdicții din afara Uniunii.

Articolul 5

Proceduri de diligență fiscală

Comisia evaluează procedurile de diligență fiscală prevăzute în legislația națională a unei jurisdicții din afara Uniunii și în temeiul unui acord între autoritățile competente ale unui stat membru și jurisdicția respectivă din afara Uniunii, pentru a determina echivalența lor cu procedurile de diligență fiscală prevăzute în secțiunea II din anexa V la Directiva 2011/16/UE și cu definițiile stabilite în secțiunea I punctul C subpunctele 3-7 din anexa V la Directiva 2011/16/UE.

Articolul 6

Cerințe de raportare

Comisia evaluează cerințele de raportare prevăzute în legislația națională a unei jurisdicții din afara Uniunii și în temeiul unui acord între autoritățile competente ale unui stat membru și jurisdicția respectivă din afara Uniunii, pentru a determina echivalența lor cu cerințele de raportare prevăzute în secțiunea III punctul A subpunctele 1, 2, 5, 6 și 7 și punctul B din anexa V la Directiva 2011/16/UE, precum și cu definițiile prevăzute în secțiunea I punctul C subpunctele 3-8 din anexa V la Directiva 2011/16/UE.

Articolul 7

Punerea în aplicare efectivă

Comisia evaluează normele și procedurile administrative prevăzute în legislația națională a unei jurisdicții din afara Uniunii și în temeiul unui acord între autoritățile competente ale unui stat membru și jurisdicția respectivă din afara Uniunii, pentru a asigura punerea în aplicare efectivă și respectarea procedurilor de diligență fiscală și a cerințelor de raportare și pentru a determina echivalența lor cu dispozițiile prevăzute în secțiunea IV punctele A-D din anexa V la Directiva 2011/16/UE.

*Articolul 8***Determinarea echivalenței**

Informațiile care trebuie să facă obiectul schimbului automat în temeiul unui acord între autoritățile competente ale statului membru și jurisdicția în cauză din afara Uniunii sunt considerate echivalente în cazul în care sunt îndeplinite criteriile menționate la articolul 1 și evaluate în conformitate cu articolele 2-7. Această determinare a echivalenței se aplică aceluiași acord între autoritățile competente ale oricărui alt stat membru și jurisdicția în cauză din afara Uniunii.

Fără a aduce atingere articolului 2 alineatul (2), un operator de platformă care are obligația de raportare, astfel cum este definit în secțiunea I punctul A subpunctul 4 litera (b) din anexa V la Directiva 2011/16/UE, care nu este considerat drept operator de platformă care are obligația de raportare în temeiul legislației naționale a jurisdicției relevante din afara Uniunii, este obligat să înregistreze și să raporteze informații unui singur stat membru în conformitate cu articolul 8ac alineatul (4) și cu secțiunea IV punctul F subpunctul 1 din anexa V la Directiva 2011/16/UE.

Fără a aduce atingere articolului 4 alineatul (2), un operator de platformă care are obligația de raportare, astfel cum este definit în secțiunea I punctul A subpunctul 4 litera (b) din anexa V la Directiva 2011/16/UE, care facilitează efectuarea unei activități relevante care nu este considerată activitate relevantă în temeiul legislației naționale a jurisdicției relevante din afara Uniunii este obligat să înregistreze și să raporteze informații privind vânzătorii raportabili în ceea ce privește o astfel de activitate relevantă unui singur stat membru în conformitate cu articolul 8ac alineatul (4) și cu secțiunea IV punctul F subpunctul 1 din anexa V la Directiva 2011/16/UE.

*Articolul 9***Intrare în vigoare și aplicare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 aprilie 2023.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN